

положение тя живеше скромно и въ смиреномудрие. При всичко че злочестинът и теглилата ѝ бѣхъ намалили живостта и яснотата на красотата ѝ, тя пакъ бѣше драголибна. Слухът за нейното достоинство и добронравие стигнал до военачалника на Русската войска Меншикова. Поиска да ѝ види; външността ѝ му ся понрави и той ѝ зе та ѝ прѣдаде на сестрѣ си да си има грыжата за неї. Тука ѝ гледахъ, приговарахъ съсъ всичко-то подобающе на достоинството ѝ почитаніе, а отъ това хубостта и отъ денъ на денъ ся улучшаваше, добрытъ ѝ нрави все повече ся отличавахъ, а съ това и честьта ѝ растеше.

Малко слѣдъ това отъ какъ бѣ дошла въ този домъ, единъ день Императоръ Петръ Великий идва да посѣти военачалника си Меншикова, Екатерина проводена да внесе въ пріемната стая нѣкакви сухи овощи, и като ги разнасяше колкото свѣжливо толкозъ и достолѣпно, тя привлече вниманието на Императора. На другиятъ день той идва пакъ и поисква да види прѣкрасната робиня, распыта ѝ за разны работи, и видѣ че красотата на умътъ ѝ бѣше погорнякъ отъ красотата на лицето ѝ.

Когато бѣлъ младъ, Петръ Великий бѣлъ принуденъ да ся ожени споредъ както изисквали интересътъ му; но сега той рѣшилъ да ся ожени споредъ наклонностите си. Този часъ той испытва и ся научава за исторіята на хубавелката рабиня, която не бѣ навършила еще осемнадесетъ години на възраста си. Пригледа животътъ ѝ въ положението на нейното ниско състояниe, и въ разныятъ промѣненія на честта ѝ, и ѝ намѣри всякога и въ всичко великодушна; Нейнитъ доленъ родъ не бы никаква прѣчка въ намѣреніето му. Обвѣнчаваніето имъ стана частно, слѣдъ като Императоръ-тъ извѣсти на дворяните си, че най-сгодната лѣтвица (сълба), чрезъ коѧто възлѣзва нѣкой на прѣстолътъ, е добродѣтельта.

Ето най-послѣ виждамъ Екатеринѣ, проста единъ селянка чрезъ образованіето и добрытъ си душевни качества възвишена отъ смиренната си башинка колибъ до степень на Императрица въ едно отъ най-голѣмытъ царства на землята.